

vl. č. 3066 a 497. Pro rozhodnutí otázky, má-li se dražba obou těchto knihovních těles provésti společně, jest rozhodující jen, zda tento způsob dražby je přiměřený stavu věci a zda lze od něho očekávati docílení co největšího výtěžku dražby. Nesouhlas povinné strany, který není věcně odůvodněn, nemůže tomu zabrániti, by soud na návrh vymáhající věřitelky neupravil v tomto smyslu dražební podmínky. Soud první stolice po roku podle §§ 162, 163 ex. ř. dospěl k názoru, že obě knihovní tělesa tvoří hospodářskou jednotku, a že se dají upotřebiti jen jako jediný podnik, a z toho důvodu rozhodl, že obě knihovní tělesa mají býti společně vydražena. Toto rozhodnutí má náležitý podklad ve znaleckém posudku a odpovídá plně skutečnému stavu věci, neboť za daných okolností lze při společném dražení očekávati nejlepší zpeněžení obou objektů. Bylo proto uznáno, jak se stalo. K tomu se poznamenává, že pro rozvrh nejvyššího podání bude nutno rozdělití společný výdražek za obě nemovitosti na dvě rozvrhové podstaty, jednu pro vložku č. 3066 a jednu pro vložku čís. 497 a to podle poměru odhadních cen obou nemovitostí. Proto musí před rozvrhem býti zjištěna odhadní cena každé z obou nemovitostí, tedy nemovitosti vl. č. 3066 i s onou částí tančírny, pokud jest postavena na pozemku p. č. 358/1, a nemovitosti vl. č. 497 čítajíc v to i část tančírny, pokud jest postavena na pozemku p. č. 762. To předpokládá zjištění, jakou částí tančírna stojí na pozemku p. č. 358/1, a jakou na pozemku p. č. 762.

Čís. 13078.

Postupník vykonatelné pohledávky, jež již před postupem zanikla, nemá právního důvodu, by podržel, co vymohl exekucí k vydobytí zaniklé a napotom postoupené pohledávky. Dlužník může žádati o vrácení toho, co následkem exekuce splnil, aniž záleží na tom, zda byl postupník tímto plněním obohacen čili nic a zda dlužník platil vědomě.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1933, Rv II 206/32.)

Františku K-ovi příslušela proti žalobkyni útratová pohledávka 440 Kč. Žalobkyně uvědomila Františka K-a, že svou vzájemnou pohledávku z nájemného započítává na jeho útratovou pohledávku. František K. postoupil svou útratovou pohledávku za žalobkyní Dr. D-ovi, načež Dr. D. vedl proti žalobkyni exekuci k vydobytí této pohledávky. Výkonný orgán odňal žalobkyni 498 Kč (pohledávku vzrostlou o útraty exekuce) a odevzdal ji Dr. D-ovi. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na Dr. D-ovi zaplacení 501 Kč (částky 498 Kč a útrat výkonu 3 Kč 40 h). Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Jest rozeznávati částku 498 Kč, která byla žalovanému výkonným orgánem odevzdána, a útraty výkonu 3 Kč 40 h. První částka jsou útraty sporu 440 Kč, jež byly Františku K-ovi přisouzeny usnesením ze dne 5. září 1930 s útratami exekuce = 498 Kč. Žalobkyně uvědomila pak, jak zjišťuje odvolací soud, dopisem ze dne 7. října 1930 Františka K-a k rukám jeho právního zástupce Dr. D., že svou vzájemnou pohledávku nájemného 700 Kč kompensuje s jeho útratovou pohledávkou 440 Kč. Tímto uplatněním započtení zanikla útratová pohledávka 440 Kč Františka K-a proti žalobkyni Gisele B-ové a zánik ten datuje se od doby, kdy obě pohledávky byly proti sobě hodíce se k započtení, tedy ode dne 5. září 1930, kdy vznikla útratová pohledávka přisouzením, neboť vzájemná pohledávka žalobkyně byla splatná již 1. července 1930. Rovněž nebylo potřebí, by pohledávka žalobkyně byla vykonatelnou. Námitka, že vzájemné pohledávky nebyly stejnorodé, jak tvrdí žalovaný v odvolání, neobstojí, neboť obě jsou peněžité. Předpokladem ovšem jest, že žalobkyni příslušela pohledávka nájemného 700 Kč aspoň do výše 440 Kč. Postoupil-li pak dne 1. listopadu 1930, jak nesporno, František K. tuto útratovou pohledávku žalovanému, postoupil mu pohledávku, jež mu již proti Gisele B-ové nepříslušela, jež nebyla již po právu a nemohl tímto postupem Dr. D. nabýti více práv, než měl František K. (§ 1394 obč. zák.) a nemohla tedy vzniknouti ani Dr. D-ovi pohledávka 440 Kč proti žalobkyni a mohla mu tím méně příslušet, když, jak odvolacím soudem bylo zjištěno, o započtení věděl. Toto provedené započtení byla oprávněna žalobkyně žalovanému namítnouti jako postupníku Františka K-a (§ 1396 obč. zák.). Exekuce, vedená žalovaným proti Gisele B-ové k vydobytí této neexistující a jemu nepříslušející pohledávky neměla právního důvodu, neboť žalovaný věděl, že pohledávka žalobkyni k odvrácení exekučního zabavení zaplacená jemu proti ní nepříslušela (§ 1437 obč. zák.), věděl tedy, že exekutka mu zaplatila bez právního důvodu, a jest proto povinen jí vrátiti peněz na ní exekučně vydobytý a, poněvadž jej vzhledem k jeho vědomosti o neexistenci dluhu jest považovati za držitele obmyslného, jest povinen jí zaplatiti i zákonné 5% úroky (§ 1437 obč. zák.). Právní názor odvolacího soudu, že tu není bezdůvodného obohacení na straně žalovaného, poněvadž žalobkyně neplnila omylem a nedbale, nýbrž proto, že jí plnění bylo uloženo pravoplatným usnesením soudu, že neplnila solvendi causa, nýbrž ex causa judicati a že se nemůže proto domáhati vrácení plnění — neobstojí, neboť bezdůvodnému plnění rovná se plnění následkem protiprávního vrchnostenského nařízení, jímž se nahraňuje plnění dobrovolné. Plnění dobrovolnému rovná se plnění nucené následkem exekuce, nastalo-li uspokojení věřitele ze jmění toho, kdo plniti neměl (rozh. 12069 sb. n. s.). A o takovou protiprávní exekuci jde v souzeném případě, kde vymáhající věřitel neměl právního důvodu, by vydobyl a podržel to, co exekucí vymohl. Zkrácený může žádati vrácení, uspokojil-li se věřitel bezdůvodně (srv. rozh. 4859, 6655, 4043, 8092, 7001, 10.406 sb. n. s. a jud. 188 čís. 1149 sb. Nowak). Na tom, zda byl žalovaný plněním tím obohacen, čili nic a zda žalobkyně platila vědomě,

nezáleží, poněvadž platila z donucení následkem exekuce. Zkrácená žalobkyně může tedy žádati kondikcí zaplacení částky 498 Kč, která z jejího jmění neprávem se dostala do jmění žalovaného, jakož i zaplacení částky 3 Kč 40 h z důvodu náhrady škody, která jí byla způsobena vědomě bezprávným zákrokem žalovaného (§ 1295 obč. zák.).

V dalším uvedl dovolací soud, že odvolací soud nepřezkoumal skutková zjištění prvního soudu co do pohledávky namítané započtením, pročež napadený rozsudek zrušil.

Čís. 13079.

Honební společenstvo v Čechách má procesní způsobilost a jest oprávněno zakročiti o prozatímní opatření.

Pokud není ohrožen nárok honebního společenstva na zabezpečení pronajatého práva myslivosti proti jeho znehodnocení vykořisťováním.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1933, R I 928/33.)

Honební společenstvo v H. v Čechách navrhlo, by k zajištění nároku proti nájemci honitby na vrácení předmětu pachtu bylo povoleno prozatímní opatření 1. zákazem odpůrci, aby nestřílel zvěř v honbišti honebního společenstva v H., 2. zákazem odpůrci, aby nevydával honební lístky pro honbiště honebního společenstva v H., 3. že honební lístky vydané odpůrcem až do vydání prozatímního opatření nemají platnosti, 4. povolením prozatímní správy honebních práv příslušejících odpůrci z pachtovní smlouvy. Ohrožení svého nároku spatřovalo navrhuující honební společenstvo v tom, že prý jest honba vykonávána odpůrcem a jeho věřiteli takovým způsobem, že by zvěř byla úplně vystřílena. Soud první stolice zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. Rekursní soud prozatímní opatření povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody :

Především jest uvést k vývodům dovolacího rekursu, v nichž se uvádí, že honební společenstvo nemá procesní způsobilost a že proto nebylo ani oprávněno zakročiti o prozatímní opatření, že procesní způsobilost a ono oprávnění honebnímu společenstvu hledíc k ustanovením §§ 4, 6, 22, 45 a 46 českého honebního zákona upírati nelze. To blíže je doličeno v rozhodnutí čís. 12405 sb. n. s., na něž se odkazuje. Oprávněnou není ani výtka dovolacího rekurenta, že honební společenstvo není řádně zastoupeno. Osoby v projednávané věci za honební společenstvo vystupující jsou, jak bylo zjištěno, členy honebního výboru a honební výbor společenstvo zastupuje (§§ 8, 12 českého hon. zákona). Pokud plná moc vydaná právnímu zástupci nevyhovovala, ježto nebyla všemi členy výboru podepsána, byla tato vada dodatečně (§ 6 c. ř. s.) napravena.